309

உ

அல்லமப்பிரபுவே நம:

ஸ்ரீமகா நாராயணோப நிஷதந்தர்ப்பூதமாய் விளங்கும்

அனந்தோப நிஷதம்

வடமொழி சுலோகமும் - தமிழுரையும்.

வடமொழியினின்றும் அசல குரு பரம்பராகதர்களின் ஆந்திர வியாக்கியானத்தைக் கொண்டு, "மெய்கண்ட சந்தானம்" ஸ்ரீமத். சிங்காரவேல் தேசிக ஸ்வாமி யெனும்

இளம்பூரணன்

அவர்களாலியற்றப்பட்டு,

வேலூர் - குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் அமெரிக்கன் டைமெண்ட் பிரஸில் பதிப்பித்தது.

1926. [அணா 0-2-0.

[REGI]STERED COPY RIGHT.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
No.
12 JAN 1927
MADRAS

RC
N26.
180437

உ

அல்லமப்ரபுவே நம:

ஸ்ரீமகா நாராயணோப நிஷதந்தர்ப்பூதமாய் விளங்கும்

அனந்தோப நிஷதம்.

வடமொழி சுலோகமும் - தமிழுரையும்

வடமொழியினின்றும் அசல குரு பரம்பராகதங்களின் ஆந்திர
வியாக்கியானத்தைக் கொண்டு, "மெய்கண்ட சந்தானம்"
ஸ்ரீமத் சிங்காரவேல் தேசிக ஸ்வாமி யெனும்
இளம்பூரணன்
அவர்களாலியற்றப்பட்டு,

OFFICE OF THE REGISTRAR OF
No.
12 JAN 1927

வேலூர் - குப்புசாமி முதலியாரவர்களால்
அமெரிக்கன் டைமெண்ட் பிரஸில்
பதிப்பித்தது.

இதன் விலை] 1926. [அணா 0—2—0

தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பக நூலகம்
சென்னை-600 008.
180437
328
181.48

உ

அல்லமாப்ரபுவே நம:

ஸ்ரீ மஹா நாராயணோப நிஷத்தின் அந்தர்ப்பூதமாகிய அனந்தோப நிஷதம்

பீடிகை.

ஸ்ரீமகா நாராயணோப நிஷத்தின் அந்தர்ப்பூதமாகிற இவ் வனந்தோப நிஷத்தின் சாரம் சகல வேதசாத்திர மிருதி நியாய மீமாஞ்சை புராணங்களின் முடிவில் சொல்லப்பட்ட அபிப்பிராய மென நுதலற்றணிவு. இதுவே வேதாந்த நூலென விளங்கி ஜகத் குருக்களால் சம்பிரதாயமாக போதிக்கப்பட்டு வருகிறதென்பது உலகப்பிரசித்தம்.

இத்தகைய வேதாந்த பொருளை வியாச முனிவர் சூத்திர ரூபமாய் ஆக்கி உலகினுக்களித்தனர்.

அவ்வேதாந்த சூத்திரங்களுக்கு அத்வைதபரமாய் சங்கரா சாரியரும் அவரது சீடன் விவர்ணாசாரியரும் தத்தம் பெயராலே ஒவ்வொரு பாஷியங் கண்டுள்ளார்கள்.

ஷை சூத்திரங்களுக்கு சிவாத்துவித பரமாய் நீலகண்டாசாரி யார் ஓர் பாஷியம் செய்துளார்.

இதன்மேல் துவைத பரமாய்மாத்துவாச்சாரியார் ஓர் பாஷி யம் செய்துளார். இராமாநுஜாச்சாரியார் விசிட்டாத்துவைதபர மாய் தெரிந்தார்கள்.

மேல்கண்ட பாஷியக்காரர்களில் சங்கராசாரியர், மாத்வா சாரியர், இராமாநுஜாசார்யார் ஆகிய மூவரும் ஸ்வஜாதி வைரி களாய் விசித்திர போகங்களை இச்சித்தும் அடைந்தும், புகழ்ந்தும் அமிழ்ந்தும் போனார்கள். அந்தப் பூரணத்தைஅவர்கள் சொன்ன துங் கிடையாது தமது பாஷியங்களில் கண்டதுங் கிடையாது.

சிவாத்துவிதபரமாய் விளக்கிய நீலகண்டாசாரியர் பத்திஞா னத்தால் அந்த பூரணத்தை "ஏகமேவாத்வ தீயம் பிரம்மம்" என அபேதமாக நிலைநாட்டினார்கள்.

சென்னை-600 008.
180437
Rb
1126
328
181'48

அல்லமாப்ரபுவே நம:

ஸ்ரீ மஹா நாராயணோப நிஷத்தின் அந்தர்ப்பூதமாகிய அனந்தோப நிஷதம்

பீடிகை.

ஸ்ரீமகா நாராயணோப நிஷத்தின் அந்தர்ப்பூதமாகிற இவ் வனந்தோப நிஷத்தின் சாரம் சகல வேதசாத்திர மிருதி நியாய மீமாஞ்சை புராணங்களின் முடிவில் சொல்லப்பட்ட அபிப்பிராய மென நுதலற்றணிவு. இதுவே வேதாந்த நூலென விளங்கி ஜகத் குருக்களால் சம்பரதாயமாக போதிக்கப்பட்டு வருகிறதென்பது உலகப்ரசித்தம்.

இத்தகைய வேதாந்த பொருளை வியாச முனிவர் சூத்திர ரூபமாய் ஆக்கி உலகினுக்களித்தனர்.

அவ்வேதாந்த சூத்திரங்களுக்கு அத்வைதபரமாய் சங்கரா சாரியரும் அவரது சீடன் விவர்ணுசாரியரும் தத்தம் பெயராலே ஒவ்வொரு பாஷியங் கண்டுள்ளார்கள்.

ஷை சூத்திரங்களுக்கு சிவாத்துவித பரமாய் நீலகண்டாசாரி யார் ஓர் பாஷியம் செய்துளார்.

இதன்மேல் துவைத பரமாய்மாத்துவாச்சாரியார் ஓர் பாஷி யம் செய்துளார். இராமாநுஜாச்சாரியார் விசிட்டாத்துவைதபர மாய் தெரிக்கார்கள்.

மேல்கண்ட பாஷியக்காரர்களில் சங்கராசாரியர், மாத்வா சாரியர், இராமாநுஜாசார்யார் ஆகிய மூவரும் ஸ்வஜாதி வைரி களாய் விசித்திர போகங்களை இச்சித்தும் அடைந்தும், புகழ்ந்தும் அமிழ்ந்தும் போனார்கள். அந்தப் பூரணத்தைஅவர்கள் சொன்ன துங் கிடையாது தமது பாஷியங்களில் கண்டதுங் கிடையாது.

சிவாத்துவிதபரமாய் விளக்கிய நீலகண்டாசாரியர் பத்திஞா னத்தால் அந்த பூரணத்தை "ஏகமேவாத்வ தீயம் பிரம்மம்" என அபேதமாக நிலைநாட்டினார்கள்.

பிரவிர்த்தியில் பிறப்பு இறப்பு தோன்றி இகபரசுக துக்காதிகளால் ஆத்மாக்கள் மூழ்கிப்போகா வண்ணம் நிவர்த்தியில் வேதாந்தம் காணப்பட்டது ஆணவ, மாயை, காமியங்களை ஆக்கிரமிப்பவர்கள், அதுவே, யிது. இதுவே, அது—அது, இது ஆகிறது—இது அது ஆகிறது—என்று விசாரித்துக் கொண்டிருந்த குழப்பத்தில் தற்போதத்திலேயே மூழ்கிப் போவார்களென்று சொல்லப்பட்டது ஷை விஷயங்களை நிக்ரகிப்பவர்கள் இது, இதுதான்—அது. அதுதான்—இது, அது ஆகாது—அது, இது ஆகாது—என நிவர்த்தி கலையாய் ஸ்ரீ அல்லமாப்ரபுதேவர், ஸ்ரீ கண்ணபிரான், மெய்கண்டதேவனார், திராவிட மாபாடியனார், ஒழிவிலொடுக்கத்தார், குமாரதேவர், முதலிய வேதாந்தஸ்வாநு பூதிச்செல்வப்ரபுக்கள் சம்ப்ரதாயமாய்ச் சொன்னார்கள். இப்படிச் சொல்வதால் சிவஞானத்திற்கும், வேதாந்தத்திற்கும் ஏதோவேற்றுமை யிருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் சிலருக்கு அபிப்பிராய பேதமுண்டாகலாம் எனினும் சாமவேத மகாவாக்கியமாகிற "தத்துவமசி" வேதாந்த மகா வாக்கியமா? என்றாலோசிக்கப்புறப்பட்டால் தமது சந்தேகங்களை யொழிப்பரற.

இத்தகைய மகத்தான வேதாந்தப் பொருட்கிடையை உள்ளது உள்ளவாறு சுருக்கச் சொல்லி விளக்கவைக்க, ஸ்ரீ மகா நாராயணோப நிஷத்தின் அந்தர்ப் பூதமாகிற இவ்வனந்தோப நிஷதம் தமிழில் வேதாந்த பயிற்சி செய்வோருக்குப் பெரிதும் பயன்படுமாறு, வடமொழியா லாக்கப்பட்ட ஷை அனந்தோப நிஷத் ஆந்திர டீகைக்கு மெய்கண்ட சந்தானம் சிங்காரவேல் தேவசிக ஸ்வாமி எனும் இளம்பூரணன் அவர்கள் இயற்றிய தமிழ் வசன சங்க்ரகம்.

இங்ஙனம்,

சத்திய ஞான சங்கத்தார்.

உ

அல்லமா ப்ரபுவே நம:

அனந்தோப நிஷதம்.

மூலமும்—உரையும்.

சாந்தி மந்திரம்.

ஓம் சாந்தி: தேவஸ் ஸாந்தி: ஸாந்தி:
தேவஸ் ஸாந்திர்மே அஸ்து
தயாக் ஸாந்தி: ஸர்வஸ் ஸாந்தி:
ஸாந்தி: ஸாந்தி: ஹரீம் ஓம்.

(மூலம்.)

அதம்சிவம் சனாதனம் ப்ரணம்யபகவன்
அஸ்மாகம் சாஸ்வதம் தத்வாதீதம் ப்ரூஹிதி.

(உரை.)

அத:—அந்த காரணத்தினால் (தத்வாதீதத்தைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமெனும் விருப்பத்துடன் இருப்பதனால்)

ப்ரஹ்மா—நான்முகன்

சனாதனம்—சாஸ்வதமான

சிவம்—சிவத்தை

ப்ரணம்ய—நமஸ்கரித்து

பகவன்—ஒப்ரபு
அஸ்மாகம்—எமக்கு
சாஸ்வதம்—ஸ்திரமாயிருப்பதையும்
தத்வாதீதம்—தத்வங்கட்கதீதமானதையும்
ப்ரூஹிதி—சொல்லுமெனக்கேட்டனன்.

(பொழிப்புரை.)

பிதாமகன் தத்வாதீதத்தை உணரக் கோரி சாஸ்வதனான சிவனை சேவித்து. பத்தி பூர்வகமாக நமஸ்கரித்து ஒப்ரபு எமக்கு தத்வாதீதமாகும் சாஸ்வத பிரமத்தை யுணர்த்த வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தனன்.

(மூலம்.)

"ஸஹோவாச"

(உரை.)

வாசாவை பரமேஸ்வரர் தெரிவிக்கிறார்.

(த்வாதசாக்ஷரீ மந்திரம்.)

(மூலம்.)

அயம் வ்யர்த்த: பாஹ்யகோபீனபவசி

(உரை.)

அயம்—இப்பிரபஞ்சம்
வ்யர்த்தஃ—வியர்த்தமானது
பாஹ்ய—வெறுவெளி
கோபீனபவதி—ஒன்றுமே ஆகாதது.

(பொழிப்புரை.)

இப்பிரபஞ்சம் வியர்த்தமானது. வெட்டவெளி மற்றொன்று மாகாதது என்பது.

சோடசாக்ஷரீ மந்திரம்.

(மூலம்.)

மூலாபாவ மிதம் ஞாதம் சரீரம் கிமு நாஸ்திஹி

(உரை.)

மூலம்—ஞாதாவுக்கும் சரீராதிகளுக்கும் காரணமாகும் மாயை
அபாவம்—இல்லாதது
இதம்ஞாதம்—இக்குறியை யுணரு முணர்ச்சியும்
சரீரம்—நசிக்கக்கூடிய தேகமும் [யல்லவா
கிமு நாஸ்திஹி—எப்பொழுதும் (முக்காலத்திலும்) இல்லை
(எனவே ஒன்றுமே யில்லை.)

(பொழிப்புரை.)

மூலம் அல்லாத குறியுணரும் சரீரம் ஒன்றுமில்லை. ஞாதாவுக்குஞ் சரீராதிகளுக்கும் காரணமாகும் மாயை இல்லாத தாகிறதினாலே காரியமாகுஞ் சரீராதிகளும் அவனை குறியுணரும் அத்தகைய வுணர்வும் எப்பொழுதும் இல்லை என்பதே.

(பஞ்சதசாக்ஷரீ மந்திரம்.)

(மூலம்.)

ஸ்வப்னே ப்ரதீய மானனி ரூபாணீ யதா ததா.

(உரை.)

ஸ்வப்னே—சொப்பனத்தில்
ப்ரதீயமானனி—காணப்பட்ட
ரூபாணி—ரூபங்கள்
யதா ததா—எப்படியோ அப்படியே.

(பொழிப்புரை.)

சொப்பனத்தில் கண்ட சரீரம் எப்படியோ அப்படியே? என்றால் சொப்பனத்தில் தோன்றிய உருவங்கள் சாக்கிரத்தில் எப்படி இல்லாமற்போகிறதோ அப்படியே சுயாநுபவத்தில் மாயையும், பிரமையும் இல்லாமற் போகின்றனவென்று பாவம்.

(அவதாரிகை.)

இவ்விதமாக பரமேஸ்வரராகும் தக்ஷிணாமூர்த்தி சதுர்முகனுக்கு, த்வாதச, ஷோடச, பஞ்சதசாக்ஷர யுக்தமாம் மந்திரத்திரயத்தால் தத்வாதீதத்தைப் போதித்து இன்னம் அம்மந்திரார்த்தங்களை விபரமாகச் சொல்லுகிறார்.

(மூலம்.)

"அசலமேவ ஸத்யம் நிரஞ்சனம் நிர்விகல்பம்
பராத்பரம் பாஹ்ய முபைதி வித்வான்
அந்யஞ்ஞானம் ப்ராந்தி வ்ருத்தீம் ப்ரயாதி
ஏவம் ஞாத்வா ஜன்மராஹித்ய மாஸ்நுதே."

(உரை.)

அசலமேவ—அசலமே
சத்யம்—ஸ்திரமானதும்
நிரஞ்சனம்—நிரஞ்சனமானதும்
நிர்விகல்பம்—விகற்பங்களில்லாததும்
பராத்பரம்—பரத்தைக்காட்டினும் பரமானதும்
பாஹ்யம்—வெளியானதும்
இதிவித்வான் உபைதி—என தத்வவேத்தை
பொருந்துகிறான்

அஞ்ஞானம்—தத்வாதீதத்திற்கு புறம்பே
யுள்ள பிரபஞ்ச ஞானம்
பிராந்தி வ்ருத்தீம் ப்ரயாதி—பிரமையின் விருத்தியைப்
பொருத்திக் கொண்டிருக்கிறது
எவம் ஞாத்வா—இது தெரிந்து
ஜன்ம ராஹித்ய மாஸ்நுதே-ஜன்ம ரஹிதத்தைப் பொருந்து
கிறான்.

(பொழிப்புரை.)

அசலமே: ஸ்திரமானதும், நிரஞ்சனமானதும், விகற்பங்களில்லாததும், பரத்தைக்காட்டினும் பரமானதும், வெளியானதும் என தத்வ வேத்தை பொருந்துகிறான், தத்வாதீதத்திற்குப் புறம்பேயுள்ள பிரபஞ்சஞானம் பிரமையின் விருத்தியைப் பொருத்திக் கொண்டிருக்கின்றது. தத்வா தீதமாம், இத்தகைய ஞானத்தாலேயே ஜன்மரகிதம் உண்டாகும்.

(மூலம்.)

"பக்திஞானே கர்மசக்தி ப்ரஸம்ஸ்ய

பத்தியும், ஞானமும், கர்ம சக்திகளால் கொண்டாடக் கிடக்கின்றது.

(மூலம்.)

"ஸர்வாதீதம் ஸாம்ப்ரதாயேன போத்யம்

சர்வத்துக்கும் அதீதமாயிருப்பதே சம்ப்ரதாய குருக்களால் போதிக்கப்படுகிறதா யிருக்கிறது.

ஸர்வ வ்யாப்தம் சச்சிதானந்த ரூபம்."

எது சருவ வ்யாப்தமா யிருக்கிறதோ அதுவே சச்சிதானந்த ரூபமெனப்படும்.

(மூலம்.)

" ப்ரஹ்மாண்ட வ்யாப்ருதம் பாஹ்யம்
பாஹ்யம் சர்வத்ர வ்யாப்ருதம்
அந்தர் பஹிஸ்ச யோவித்வான்
அசல ஏவ நஸம்ஸய."

(உரை.)

ப்ரஹ்மாண்டம்—பிரஹ்மாண்டம்
பாஹ்யம்—வெளியினுல்
வ்யாப்ருதம்—வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது
பாஹ்யம்—அவ்வெளி
சர்வத்ர—எங்கும்
வ்யாப்ருதம்—வியாபிக்கபபட்டதாயிருக்கிறது
யோவித்வான்—இவ்விதமறிவானெவனே
ஸ—அவன்
அந்தர்—உள்ளும்
பஹிஸ்ச—புறம்பும்
அசல ஏவ—அசலனுகிறுன்
நசம்சய—சம்சயமில்லை.

(பொழிப்புரை.)

ப்ரஹ்யாண்டம் வெளியினுல் வ்யாபிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. அவ்வெளி எங்கும் வ்யாபிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. ஞானியானவன் இத்தகைய உள்வெளிகளில் சந்தேகமற்றவனுய் அசலனேயாகிறுன்.

(மூலம்.)

" சத்ரூபம் நாஸ்தி சர்வத்ர சித்ரூபம் நாஸ்தி சர்வதா
ஆனந்தரூபகம் நாஸ்தி அசலம் சாஸ்தி சர்வதா."

(உரை.)

சத்ரூபம்—சன்மாத்திரச் சொரூபம்
நாஸ்தி—இல்லை
சித்ரூபம்—சின்மாத்திரச் சொரூபம்
நாஸ்தி—இல்லை
ஆனந்தரூபகம்—ஆனந்தச் சொரூபம்
நாஸ்தி—இல்லை
சர்வதா—எப்பொழுதும்
அசலம்ச—சலனப்படாததே
அஸ்தி—இருக்கின்றது (உள்ளது.)

(உரை.)

அப்பிரமத்துக்கு சத்துருவமும் சித்துருவமும் இல்லை ஆனந்த உருவமும் இல்லை அது எப்பொழுதும் அசலமாயிருக்கின்றதென்றவாறு.

(மூலம்.)

"சர்வானந்த விஹீனஞ்ச அசலோயம் சனாதனம்
ஆனந்த ரஹிதமசலம் கர்த்ருகார்ய விவர்ஜிதம்."

சர்வானந்த விஹீனஞ்ச—அத்தகைய சருவ ஆனந்தங்களும் ஆகா
அயம்—இவ்வசலம் (மனோவாசா கோசரம்)
சனாதனம்—அனாதியாயிருக்கின்றது
ஆனந்தரஹிதம்—ஆனந்தமாகாத
அசலம்—இம்மனோவாசா மகோசரம்
கர்த்ருகார்ய விவர்ஜிதம்—கர்த்தாவும் கார்யமும் ஆகாததாயிருக்கின்றது.

(பொழிப்புரை.)

சர்வானந்த ரஹிதமாம் இவ்வசலம், கர்த்தாவும் காரியமும் ஆகாததாய் சாஸ்வதமாய் சலன ரஹிதமா யுளதென்றுடையது.

(மூலம்.)

“ த்வைதா த்வைத விஹீனஞ்ச தர்மாதர்ம விவர்ஜிதம்
பந்தாபந் தாதிரஹிதம் அம்ருதம் சாஸ்தி சர்வதா.”

(உரை.)

த்வைதாத்வைத விஹீனஞ்ச—ஒன்ருகவும், இரண்டாகவும் இல்லாததும்
தர்மாதர்ம விவர்ஜிதம்—தர்மமும், அதர்மமும், இல்லாததும்
பந்தாபந்தாதி ரஹிதம்—பந்தமும் பந்த மில்லாததுமாகாத
சர்வதா—எப்பொழுதும்
அம்ருதம்—நாசரஹிதமானதுமாய்
அஸ்தி—இருக்கின்றது.

(பொழிப்புரை.)

அவ் வவாங்மனோ கோசரமாம் அசலம் ஒன்றல்ல: இரண்டுமல்ல, தர்மமல்ல, அதர்மமல்ல, பந்தமும், பந்தமல்லாததும் ஆகாமல் நிரந்தரம் அம்ருதமயமாய், சாஸ்வதமாய் இருக்கின்றதென்றவாறு.

(மூலம்.)

சூக்ஷ்மா சூக்ஷ்ம தரம் நாஸ்தி
மஹதோ மஹித வர்ஜிதம்
அபேத்ய மசங்க மபாக்ய மபோத்ய மலக்ஷ்ய
மகர்ம மப்ரமேய மனிஷ்க்ரியம் பரமாகாச
மசலம் சர்வதா பாதீ பூர்ணம் நிர்வர்ஜ்ய நிராமயம்
நிர்த்தேச ரஹிதம் நித்யம் பாஹ்யம் ப்ரஹ்மேதி நிஸ்சிதம்.

(உரை.)

ப்ரஹ்ம—அத்தகைய அசல பரிபூர்ண பிரம்மம்
சூக்ஷ்மாத் சூக்ஷ்ம தரம் காஸ்தி — சூக்ஷ்மத்தைக் காட்டிலும் சூக்ஷ்ம தரமானது மல்ல
மஹதோ மஹித வர்ஜிதம் — மஹத்தைக் காட்டிலும் மஹத்தாகாததும்
அபேத்யம்—பேதிக்கக்கூடாததும்
அசங்கம்—சங்க ரஹிதமானதும்
அபாக்யம்—பொருந்த சாத்திய மாகாததும்
அபோத்யம்—போதிப்ப சாத்தியமாகாத அத்தகையதும்
அலக்ஷ்யம்—குறிப்பதற்கு சாத்தியமாகாததும்
அகர்மம்—கர்மங்களை செய்யப்படமாட்டாத அத்தகையதும்
அப்ரமேயஞ்ச—தெரிந்துக் கொள்வதற்கு கணக்காகாத அத்தகைய
நிஷ்கிரியம்—கிரியைகளில்லாததும்
பரமாகாசம்—மகாகாசமானதும்
அசலம்—சலனமாகாததும்
சர்வதா—நிரந்தரமும்
ஆபாதிபூர்ணம்—பரிபூரணமாக நிறைந்ததும்
நிர்வர்ஜ்யம்—விடற்கு சாத்தியமாகாததும்
நிராமயம்—ஆவரணம் இல்லாததும்
நிர்த்தேச ரஹிதம்—இத்தகைத்தென நிர்த்தேசித்தற்கு சாத்தியமா [காததும்
நித்யம்—சாஸ்வதமானதும்
பாஹ்யம்—வெளியானதும்
இதி—என்று
நிஸ்சிதம்—நிச்சயிக்கப்பட்டது.

(பொழிப்புரை.)

இப்படி சொல்லப்பட்ட அவாங்மானச கோசரத்தைக் காட்டிலும் சூக்ஷமமென்றாலும், மஹத்தைக் காட்டிலும் மஹத்தென்றாலும் நிர்த்தேசிக்கக் கூடாததாயும், தெரிந்துக் கொள்வதற்கென்றாலும் தெரிவிப்பதற் கென்றாலும் பொருந்துவதற் கென்றாலும் சாத்தியமாகாததும் கிரியைகளல்லாததும் மகாகாசமாய் சலன ரஹிதமாய் நிரந்தரம் எங்கும் சம்பூரணமாய் நிறைந்ததுவாய் எந்த தோஷமுமில்லாமல் இத்தகைத்து அத்தகைத்தென நிர்த்தேசிப்பதற்கு சாத்தியமாகாததும் ஆகி சாசுவதமாய் இருக்கும் இத்தகைய அசலமே விவகாரத்தின் பொருட்டு வெளியென்றும், பிரஹ்மமென்றும் நிச்சயிக்கபபட்டதாயிருக்கின்றது.

(மூலம்.)

மாத்ராத்பரா பவேத்யஸ்து தத்பரஃ பரமஸ்வஷிவஃ
சர்வம் பரிபூர்ணம் சத்யம் சிவாதன்யம் நகிஞ்சன
நிராபாசம் நிராதாரம் ஸ்வப்ரகாச விவர்ஜிதம்
ப்ராந்தி ஞானம் பரித்யஜ்ய ஸர்வம் நாஸ்தீதி நிஸ்சிதம்.

(உரை.)

மாத்ராத்பரா—பிரகிருதியினுல் வேருகி
யஸ்து—எது
பவேத்—உளதோ
தத்—அது
பரஃ—பரம்
பரமஸ்வஷிவ—பாமசிவம்
சிவாத்—அத்தகைய சிவத்துக்கு
அந்நியம்—வேறபட்டது

நகிஞ்சன—கிடையாது
சர்வம்—யாவும்
பரிபூர்ணம்—பரிபூரணமும்
சத்தியம்—சத்தியமும்
நிராபாவம்—பிரதிபலிக்காததும்
நிராதாரம்—ஆதாரமற்றதும் [பொருளும்
ஸ்வப்ரகாச விவர்ஜிதம்—ஸ்வயம்ப்ரகாச மாகாததுமான (தம்—அப்
ப்ராந்தி ஞானம் பரித்யஜ்ய—பிராந்தி ஞானத்தை விடுத்து
சர்வம்நாஸ்தீதி—யாவும் இல்லை என்ற அபிப்பிராயத்தினல்
நிஸ்சிதம்—நிர்ணயஞ் செய்யத்தகும்.

(பொழிப்புரை.)

எது பிரகிருதியினும் பரமாய் இருக்குமோ அதுவே பரமும் பரமசிவமும் ஆம், அச்சிவத்துக்கு அந்நியப்பட்டது எவையும் இல்லை. யாவும் பரிபூர்ண சத்தியங்களென நிராகாசமும் அனைய நிரா தாரமும் சுயம்பிரகாச விவர்ஜிதமும் ஆம், அச்சிவத்தை ப்ராந்திஞா னங்களை விட்டு யாவும் இல்லையெனும் அபிப்பிராயத்தினல் நிச்ச யிக்கத்தகும்.

18437

(மூலம்.)

“ த்ரஷ்டா த்ரிக்ச ஜகத்ஸர்வம் ஸம்பவோ நாஸ்தி சர்வதா
மர்க்கட ஸ்ருங்கவத்பாதி சத்யம் சத்யம் நஸம்ஸய:”

(உரை.)

மர்க்கட ஸ்ருங்கவத்பாதி—குரங்கின் கொம்புபோல் உள்ளவை
யான (குரங்கிற்கு கொம்புகள் மித்தை ரூபங்களாகும்)
த்ரஷ்டா—பார்க்கப்பட்டவனென்றாலும்
த்ரிக்ஸ—பார்வையென்றாலும்

சகத்ஸர்வம்—பிரபஞ்சமெல்லாமென்றாலும்
சம்பவ—உண்டாதல்
சர்வதா—எப்பொழுதும்
நாஸ்தி—இல்லை
சத்தியம் சத்தியம்—நிச்சயம் நிச்சயம்
நஸம்ஸய:—சம்சயமில்லை.

(பொழிப்புரை.)

குரங்கினுக்குக் கொம்புகள் எப்படி இல்லையோ அப்படியே பார்க்கின்றவனென்றாலும், பார்வையென்றாலும் பார்க்கப்பட்ட சகத்தும் இல்லாததே யாகும், மும்மையிலும் சத்தியமாம் இவ்விஷயத்தில் கிஞ்சிற்றும் சந்தேகமில்லை.

(மூலம்.)

ப்ரஹ்மாஸ்ம்யஹம் ப்ரமோ நாஸ்தி வந்த்யாகுனூர்வாபிச
மரீசிகா ஜலம் கும்பே பூர்ணமேவ சகத்பவேத்.

(உரை.)

வந்த்யா குனூரிவ—மலடியின் மகவுபோல்
ப்ரஹ்மாஸ்ம்யஹம்—நான் பிரமமானேனெனும்
ப்ரம:—பிராந்தி
நாஸ்தி—இல்லை
அபிச—பின்னும்
மரீசிகாஜலம்—கானல் நீர்
கும்பே—குடத்தில்
பூர்ணமேவ—நிறைந்திருப்பதுபோல்
சகத்பவேத்—பிரபஞ்சமிருக்கிறது.

(பொழிப்புரை.)

எப்படி மலடிக்கு மகவிருத்தல் அசம்பவமோ அப்படியே நான் பிரமமானே னென்றலும் பொய்யே. எப்படி கானல் நீர் குடத்தில் நிறைக்கப்படாததோ அப்படியே பிரபஞ்சம் இருப்பதும் இல்லாத தென்பதே பாவம்.

(மூலம்.)

க்ஷீரபானேன சர்ப்பஸ்ய விஷம் நஸ்யேத் ஜகத்பவேத்
தம: ப்ரகாச மானேன பாஸவே திமிரே ஜகத்.

(உரை.)

க்ஷீரபானேன—பாலைக்குடிப்பதனால்
சர்ப்பஸ்ய—பாம்பிற்கு
விஷம்—விஷம்
நஸ்யேத்—நசித்துவிடுமென பிரமை கொண்டதுபோல்
ஜகத்—உலகு
பவேத்—உண்டாயிற்று
ப்ரகாசமானேன—ப்ரகாசிக்கும் விஷயத்தில்
தம:—இராக்காலம்
திமிரே—இருட்டினால்
பாசதே—பிரகாசிக்கின்றது என்பதுபோல்
ஜகத்—உலகம்
பவேத்—உண்டாயிற்று.

(பொழிப்புரை.)

பாற் குடிப்பதனால் பாம்பிற்கு விடம்போய்விடும் எனும் பிரமை போலும், இரவுகாலத்தில் இருட்டு மிகவும் பிரகாசிக்கும் எனும் பிரமைபோலும் ஜகத்தின் இருப்பு பிரமையினாலேயே ஏற்பட்டிருக் கின்றது.

(மூலம்.)

"ஹிமம் சூர்யகரே சாஸ்தி சகத் சத்யம் பவிஷ்யதி
மஹீ கோரூபவத்பாதி ஜகத் சத்யம் பவிஷ்யதி."

(உரை.)

ஹிமம்—பனி
சூர்யகரேச—சூர்ய கிரணத்தில்
அஸ்தி—உண்டு (என்றால் பனி உள்ளதென்று சொல்லும்படி)
ஜகத்—பிரபஞ்சத்தின் இருப்பு
சத்யம்—நிசமாக
பவிஷ்யதி—ஆகின்றது (என்றால் இல்லையெனல்)
மஹீ—பூமி
கோரூபவத்பாதி—கோரூபமாக இருக்கின்றதெனற்போல்
ஜகத்—உலகத்தின் இருப்பு
சத்யம்—நிச்சயமாக
பவிஷ்யதி—உண்டாகின்றது.

(பொழிப்புரை.)

சூர்ய கிரணத்தில் பனி இருக்கின்றதென்று சொல்வதும் பூமி பசு ரூபத்துடன் இருக்கின்றதென்பதும், எப்படி பொய்யோ: அப்படியே உலகத்தின் இருப்பும் அசத்தியமே ஆகும் என்று பாவம்.

(மூலம்.)

"அக்னிஸ்பர்ஸ ஜலம் பிண்டம் பவேத்விஸ்வம் பவிஷ்யதி
ஸரஸ்ருங்கேன மஹிஷோமத் தாஸ்தே ஜகதஸ்திச."

(உரை.)

அக்னிஸ்பர்ஸ—அக்கினியில் ஸ்பரிசமும்
ஜலம்பிண்டம்—நீரில் பிண்டமும்
பவேத்இவ—உண்டாவதுபோல்

விஸ்வம் பவிஷ்யதி—பரபஞ்ச முண்டாயிருக்கின்றது
ஸாஸ்ருங்கேன—நாணல்முனையில் [தென்றபடி
மத்தஃ மஹிஷஃ ஸ்தேவா—மதங்கொண்ட எருமை யிருந்த
ஜகச்ச—உலகம்
அஸ்தி—இருக்கின்றது.

(பொழிப்புரை.)

அக்கினியில் ஸ்பரிசமும், நீரில் கடினமும், எப்படி உண்டாகா தோ அப்படி பிரபஞ்சத்தின் இருப்பு இருத்தலை யுருது.

மூலம்.

த்ரஷ்டுஃ ப்ரபஞ்ச மித்யுக்தம் மூடதீர்வா நஸம்ஸயஃ
சுத்தி வத்ராஜதம் பாதியதார ஜ்வாஹி சர்ப்பவத்
ததாபாஸதி ஸர்வத்ர ஸர்வம் ஸஸ விஷாணவத்.

உரை.

மூடதீர்வான ஸம்ஸய: மூடபுத்தியினுல் அநுமானமில்லா
யதா—எப்படி [தவன்
சுத்திம்—முத்திச்சிப்பியை
ரஜிதவத்பாதி—வெள்ளியென்றே நினைக்கின்றுனே
ரஜ்வா—கயிற்றினிடத்து
சர்ப்பவத்ஹி—பாம்பென்று ஆச்சர்யமுறுமோ (அப்படியே)
இத்யுக்தம் ப்ரபஞ்சம்—இவ்விதம் மித்தையெனப்பட்ட
பிரபஞ்சத்தைப்பற்றி
த்ரஷ்டுஃ பார்க்கின்றுன்
ததா—அப்படியே
சர்வம்—இப்பிரபஞ்சமனைத்தும்:
சர்வத்ரா—எவ்விடத்தும்

சசவிஷாணவத்—முயற்கொம்புபோல்
பாஸதி—பிரகாசிக்கின்றது.

பொழிப்புரை.

மூடாத்மாவானவன் சங்கல்ப சஹிதனுகி, முத்துச்சிப்பியில் வெள்ளி பிராந்தியும் இரச்சுவில் சர்ப்ப பிராந்தியும் பொருந்துவ போல் மித்தியாத்ருஸ்யமான இப்பிரபஞ்சத்தைப்பற்றி அஞ்ஞானிகள் சத்தியமானதென்றே நினைக்கின்றனர்கள் அம்மூடர்கள் நினைக்கிறபடியே இப்பிரபஞ்ச சகிதம் முயற்கொம்புபோலும் மித்தையாயும் நிச்சயமாகும்படி தோற்றிக்கொண்டிருக்கும்.

மூலம்.

த்ருஸ்யம் த்ருக்சஸ் த தாத்ருஷ்டா த்யகத்வா தத்வாஸநாஸ:
ததேவநாஸ்தி சாப்யாத்மா தேஹப்ராணுதி சஞ்சிகம்
நாஸ்திஸ்ஸர்வமத: ஸத்யம் பாஹ்யம் ப்ரம்மேதிநிச்சயம்.

(உரை.)

த்ருஸ்யம்—பார்க்கப்படும் பிரபஞ்சம்
த்ருக்ஸ—பார்க்கும் பார்வையும்
ததே—அப்படியே
த்ருஷ்டா—பார்க்கப்பட்ட வினையும்
தத்வாஸ நாஸ:—பிரபஞ்சவிஷய வாசனைகளுடனும்
த்யக்த்வா—விட்டுவைத்து
ததேவ—அவ்விதமாகவே
ஆத்மாசாபி—ஆத்மா வென்னப்பட்டதையும்
தேஹ: ப்ராணுதிஸஞ்சிகம்—சரீரங்கள் சீவர்கள், என்னப் பட்டவைகளையும்
நாஸ்தி—இல்லையென்றும்

சர்வம்:—இராகத்வேஷயுக்தமாம் வாணச்ரமாதிக ளெவையும்
நாஸ்தி—இல்லையென்றும்
சத்யம்—சத்தியமான
பாஹ்யம்—வெளியே
ப்ரஹ்ம இதி—ப்ரம்மமென்றும்
நிச்சிதம்—நிச்சயிக்கத்தகுந்தது

(பொழிப்புரை.)

மூடர்களைப்போல் சத்தியாபிப் பிராயத்தினுல் பார்க்கப்படும் இப்பிரபஞ்சமும், பார்க்கும் பார்வையும் பார்க்கப்பட்டவனையும், பிரபஞ்ச விஷய வாசனுசகிதமாகவே தள்ளி ஆத்மதேகப் ராணுதிக ளும், வர்ணுஸ்ரம தர்மாதிகளும் நாஸ்தி யென்றும் வெட்டவெளியே ப்ரஹ்மமென்றும் நிச்சயிக்கத் தகுந்ததென்றுபாவம்.

(மூலம்.)

ஞானமானந் தகம்ப்ரஹ்மயித்யுக்தம் மூடமானவைஃ
ப்ராந்தி மூலம் இதம்ஞானம் ஞானம்ப்ராந்தேஸ்து நிச்சிதம்.

(உரை.)

ஞானம்—ஞானமும் ஆனந்தம்—ஆனந்தமும்
ப்ரஹ்ம இதி—பிரம்மமேயென்று
மூடமானவை—அஞ்ஞானிகளால்
யுக்தம்—சொல்லப்பட்டது
இதம்—இங்கு சொல்லப்பட்ட
ஞானம்—ஞானம்
ப்ராந்திமூலம்—ப்ரமயே ஆதாரமாகயுடையது
ப்ராந்தேஸ்து—ப்ரமையேயென்று
நிஸ்சிதம்—நிச்சயிக்கத் தகுந்தது.

(பொழிப்புரை.)

மூடாத்மாக்கள் ஞான ஆனந்தங்களை பிரமமென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள் இப்படி சொல்லப்பட்ட ஞானம் பிராந்தி மூலமே தவிர பின்னும் மேற்சொல்லப்பட்ட ஞான ஆனந்த பிரஹ்ம சகிதங்கள் பிராந்தி சன்னியங்களாலேயே நிச்சயமென பாவம்.

(மூலம்.)

ஞானாத்ஸம் ஜாயதே நந்தோ ஆனந்தோபிராந்தி லக்ஷணம்
சத்ய ஞான மனந்தஞ்ச மாயாகுண மிதம்ஸ்ருணு
ஞான மானந்தகம் நாஸதி இதி வேதாந்த நிஸ்சய:"

(உரை.)

ஞானாத்—ஞானத்தினால்
ஆனந்த—ஆனந்தம்
சஞ்ஜாயதே—உண்டாயிருக்கின்றது பின்னும்
ஆனந்த—அவ்வானந்தமே
பிராந்திலக்ஷணம்—பிரமைலக்ஷணமே
சத்தியம்—சத்தியமும்
ஞானம்—ஞானமும்
ஆனந்தம்—ஆனந்தமும்
மாயாகுணம்—மாயாகுணத்தது
ஸ்ருணு—கேட்பாயாக
ஞானம்—உணர்வும்
ஆனந்தம்—ஆனந்தமும்
நாஸ்தி—இல்லை
இதிவேதாந்தநிஸ்சய: இப்படி வேதாந்தசாஸ்திரங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

(பொழிப்புரை.)

ஞானத்தால் ஆனந்தமுண்டாகின்றது. அவ்வானந்தத்திற்கு பிராந்தியேமூலம் பின்னும் சத்தியம், ஞானம் ஆனந்தங்கள், மாயா குணத்தினதேயென தெரிந்துக் கொள்வாயாக, நிச்சயத்தினால் பார்க்குமிடத்து ஞானானந்தங்கள் இல்லையென்றே வேதாந்த நிச்சயம் என பாவம்.

(மூலம்.)

சமுத்ரே பங்கபேனாதி புத்புதா தீனசர்வதா
யதாஜாதம் ததா நஸ்யம் ததா சர்வ சராசரம்

(உரை.)

சமுத்ரே—சமுத்திரத்தில் [வைகள்
பங்கபேனாதி புத்புதா தீன—அலை நுரை குமிழிகள் முதலான
சர்வதா—நிரந்தரமும்
யதாஜாதம்—எப்படியுண்டாகின்றனவோ
ததாநஸ்யம்—அப்படியேநசிக்கின்றது
சர்வசராசரம்—சராசரம்யாவும்
ததா—அப்படியே ஸ்திதி லயங்களைக் பொருந்தாநிற்கும்.

சமுத்திரத்தில் அலை, குமிழ் முதலானவைகள் உண்டாகி வேறு வேறாய் காணப்பட்டு வேறு வேறு நாமரூபத்தை பொருந்தி நிரந்தரம் அச்சமுத்திரத்திலேயே இலயப்பட்டுவிடுகிறது அவ்விதமாகவே ஸ்தாவர சங்கமாத்மகமான பிரபஞ்சம் நானாவிதங்களான நாமரூபாதிகளுடன் பரிணமித்தயிடத்திலேயே நசிக்கின்றது என பாவம்

(மூலம்.)

பாஹ்யமத்யேச ஜாதந்து பாஹ்யமத்யேச நஸ்யதி
சமுத்ரேமத்ஸ்ய கூர்மாத்யா:யதாசரதி ஜந்தவ:
ததாசரதி பாஹ்யஸ்ச மத்யே சர்வசராசரம்
சர்வம்பாஹ்ய கதம்நித்யம் அசலம் சாவ்யயம்சதா.

(உரை.)

பாஹ்யமத்யேசஜாதந்து—வெளியினிடையில் பிறந்த உலகமெ[லாம்
பாஹ்யமத்யே—வெளியினிடையிலேயே
நஸ்யதி—நசிக்கின்றது
சமுத்ரே—சமுத்திரத்தில்
மத்ஸ்யகூர்மாத்யா:ஜந்தவ—மீன்கள், ஆமைகள் முதலான
ஜந்துக்களின் சமுதாயம்
யதாசரதி—எப்படி சஞ்சரிக்கின்றவோ
ததா—அப்படியே
பாஹ்யஸ்ச்மத்யே—வெளியினடுவிலேயே
சர்வசராசரம்—சராசரம்யாவும்
சரதி—சஞ்சரிக்கின்றன
சர்வம்—சமத்தமும்
பாஹ்யகதம்—வெளியில் இலயப்படுமெனல்
நித்தம்—சத்தியம்
சதா—எப்பொழுதும்
அசலம்ச—அசலமே அவ்யயம்—நாசமில்லாதது

(பொழிப்புரை.)

வெளியின் மத்தியில் பிறந்த சமத்தசராசரங்களும் அவ்வெளியில் மத்தியிலேயே இலயிக்கின்றது, சமுத்திரத்தின் மத்தியில் மீன், ஆமையாதி, சலசரங்கள் எப்படி சஞ்சரிக்கின்றனவோ, வெளியின் மத்தியில் சராசரங்கள் வர்தித்துக்கொண்டிருக்கும். பிரபஞ்ச சமுதாயங்கள்யாவும் வெளியிலேயே இலயப்படுதலும் அவ்வெளி ஒன்றே இலயமற்றதாம், ஸ்திரமாயிருத்தலும் நிச்சயிக்கத்தகும் என்ப.

(மூலம்.)

அந்தஃபூர்ணோ பஹி:பூர்ணோ பூர்ணகும்ப இவார்ணவே
அந்த:சூன்யோபஹி:சூன்யோ சூன்யகும்ப இவாம்பரே
அந்தர்பஹிரபி வ்யாப்தம் சிவம்சர்வகதம் ஸ்ருணு
பாஹ்யம் சர்வகதம் நித்யம் ஞானம் நாஸ்தீதி நிச்சிதம்.

(உரை.)

சிவம்—அப்பரிபூரண பிரஹ்மம்
ஆர்ணவே—சமுத்திரத்தில்
பூர்ணகும்பஇவ—சலபூரிதமாம் கடத்தைப்போல
அந்தஃபூர்ணோ—உள்ளே நிறைந்ததாயும்
பஹிஃபூர்ணஃ—வெளியில் நிறைந்ததாயும் பின்னும்
அம்பரே—ஆகாசத்தினிடத்தில்
சூன்யகும்பம்இவம்—வெறுங்குடம்போலும்
அந்தஃசூன்யஃ—உள்ளே எதுவும் இல்லாததுமாய்
பஹிர்சூன்யஃ—வெளியில் எதுவும் இல்லாததுமாய்
அந்தர்பஹிரபிவியாப்தம்—உள்ளும் புறம்பும் வியாபித்ததாய்
சர்வகதம்—யாவும்பொருந்தினதாயிருக்கும்

பாஹ்யம்—வெளியானது
நித்யம்—எப்பொழுதும்
சர்வகதம்—யாவும் பொருந்தினதாகவும்
ஞானம்—உணர்வு
நாஸ்தி நிச்சிதம்—இல்லையென்றும் நிச்சயிக்கப்பட்டதென்று
ஸ்ருணு—கேட்பாயாக.

(பொழிப்புரை.)

சமுத்திரத்தில் அமிழ்த்தப்பட்ட குடம் உள்ளும், புறம்பும், சமுத்திரசலத்தாலேயே கவரப்பட்டிருப்பதுபோலும் புறம்பேயிருக்கும் வெறுங்குடம் வெளியிலும் உள்ளும் ஆகாயமே ஆவரித்திருப்பது போலும் அவ்வசலபரிபூர்ணபிரமம் அந்தர்பகிர் பாகங்களில் எங்கும் அஞ்சனமற்றதாய் விளங்கும், மேலும் அவ்வெளியிலேயே சராசராத்மகமாகும் பிரபஞ்ச சமுதாயம்யாவும் இலயிக்குமென்றலே. நித்தியம் வெளியைக்காட்டிலும் அந்நியமான ஞானமெனும் விடயமே இல்லை இல்லை யென்று நிச்சயிக்கத்தகுந்தது எனற்பாலது.

(மூலம்.)

யதேவ ஜாதமித்யுக்தம் ததைவநஸ்யதி ஸ்ருணு
தஸ்யாபிகாரணம்நாஸ்தி சத்தியம் சத்யம்புந:புந:

(உரை.)

இத்யுக்தம்—இவ்விதமாகசொல்லப்பட்ட பிரபஞ்சாதிகளெல்லாம்
யதேவஜாதம்—எதினின்றும் பிறந்துக்கொண்டிருக்குமோ
ததைவநஸ்யதி—அதிலேயே இலீனப்படுகிறது
தஸ்ய—அதற்கு
காரணம் அபிநாஸ்தி—காரணமென்பதே கிடையாது
சத்யம் சத்யம் புந:புந:—எவ்விதத்தும் இதுவேயதார்த்தம்
ஸ்ருணு—கேட்பாயாக.

(பொழிப்புரை.)

இவ்விதமாச் சொல்லப்பட்ட பிரபஞ்சாதிகள் எதினின்றும் உண்டாகுமோ அதிலேயே இலீனமாகின்றன, அதற்கு காரணமென்பது கிடையாது இதுவே எவ்விதத்திலும் சத்தியமென உணர்வாயாக.

(மூலம்.)

பாஹ்யாப்யந்தரம் நாஸ்தி சர்வம் பாஹ்யவிநிஸ்சிதம்
நஸ்நானம் நசதர்மஸ்ச நசகர்மநவர்த்தனம்.

(உரை.)

பாஹ்யம் அப்யந்தரம் நாஸ்தி—உள்புறம் எனும்பேதங்களில்லை
சர்வம்பாஹ்ய விநிஸ்சிதம்—யாவும் வெளியென்றே நிச்சயிக்கப்பட்டது
நஸ்நானம்—ஸ்நானம்இல்லை
நதர்மஸ்ச—தர்மகளும்இல்லை
நகர்மஸ்ச—கர்மங்களும் இல்லை
நவர்த்தனம்—வர்த்தனங்களும் இல்லை.

(பொழிப்புரை.)

யாவும் வெளியென்ற நிச்சயமேயல்லாமல் உள்வெளியென்ற பேதங்கள் இல்லவேஇல்லை இதையுணர ஸ்நானதரும கருமவர்த்தனங்கள் யாதொன்றுமில்லை என்றபாவம்.

(மூலம்.)

ப்ரஹ்மவிஷ்ண்வாதி தேவைஸ்சவந்திதஃபரமஸ்வஸிவஃ
நிர்க்குணம் நிஸ்சலம்பாஹ்யம் சர்வகாலேஷு சம்ஸ்திதம்.

(உரை.)

நிர்க்குணம்—குணரகிதமானதும்
நிஸ்சலம்—சலனரகிதமானதும்
பாஹ்யம்—வெறுவெளியானதும்
சர்வகாலேவேஷு சம்ஸ்திதம்—எக்காலத்தும் ஸ்திரமாயிருப்பதுமான
பரமஸ்வஸிவஃ—பரிபூர்ணப்ரஹ்மம்
ப்ரஹ்மவிஷ்ண்வாதீ தேவைஸ்ச—பிரம. விட்ணு முதலான தேவர்களால்
வந்திதஃ—வந்திக்கப்பட்டது. நமஸ்கரிக்கப்பட்டது

(பொழிப்புரை.)

அப்படி நிர்க்குணமும், நிஸ்சலமும், வெளியும், சருவகால ஸ்திரமமெனுப் பரப்ரம்மம் எக்காலத்தும் பிரமவிட்ணு முதலாகிய தேவர்களால் பூஜிக்கப்படும் எனற்பாலதாம்.

(மூலம்.)

சாக்ரத்ஸ்வப்ந சுஷுப்த்யாதி அவஸ்தாபஞ்சகம் நஹி
ஷடூர்மிரஹிதோதேவ: ஷடங்கைர்வர்ஜிதஸ்ஸிவ.

(உரை.)

சாக்ரத்—சாக்கிரமும், ஸ்வப்ந—சொப்பனமும்
சுஷுப்தி—நித்திரையும்
ஆதி—துரியமும் துரியாதீதமும்எனும்
அவஸ்தாபஞ்சகம்—ஐந்தவத்தைகளும்
நஹி—இல்லை
தேவஃ—பரமாத்மா
ஷடூர்மிரஹிதஃ—ஆறுஊர்மிகளில்லாதவன்
ஸிவஃ—பரமாத்மா
ஷடங்கைர்வர்ஜிதஃ—ஆறுஅங்கங்களுமில்லாதவன.

சென்னை-600 00

(பொழிப்புரை.)

அப்படி பரிபூர்ணமான அசல பிரமத்துக்கு, சாக்கிரம் சொப்பனம், சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதம் எனும் அவஸ்த்தைகளேந்தும் மயக்க தாக சோக மோக சரா மரணங்களெனும் ஆறூர்மிகளும் சிஷை வயாகரணம் சந்தசு நிருத்தம் சோதிடம் கல்பம்எனும் ஆறங்கங்களும் இவை முதலியவைகள் இடையாது எனற்பாலதாம்.

மூலம்.

சர்வகாலே சதாவ்யாப்தம் சர்வதேசேஷு வ்யாப்ருதம்
நிஷ்காமம் நிர்மலம் சுத்தம் அசலம் சப்தவர்ஜிதம்.

(உரை.)

அசலம்—சலனரஹிதமான அப்பரிபூர்ண பிரம்மம்
சர்வகாலே—எக்காலத்தும்
சதா—எப்பொழுதும்
வ்யாப்தம்—வியாபித்திருப்பதும்
சர்வதேசேஷு—சகலதேசங்களினும்
வ்யாப்ருதம்—வ்யாபித்திருக்கின்றதுமான
நிஷ்காமம்—கோரிக்கையற்றதும்
நிர்மலம்—மலங்களற்றதாயும்
சுத்தம்—பரிசுத்தமாயும்
சப்தவர்ஜிதம்—சத்தங்களில்லாததுமாயிருக்கும.

R6
N26

(பொழிப்புரை.)

அப்பரிபூரண பிரமமொன்றே எக்காலத்தும் எப்பொழுதும் எல்லாத்தேசங்களிலும் வ்யாபித்து நிட்காமமாயும் நிர்மலமாயும் நிசப்தமாயும், அசலமாய் விளங்கும் எனற்பாலது.

(மூலம்.)

தேஜோந்தகார ராஹித்யம் பாஹ்யம் ப்ரஹ்மநசம்சய:
சச்சிதானந்த ரூபத்வம் மாயாயித்யபிதீயதே

(உரை.)

தேஜ—பிரகாசமும், அந்தகார—இருட்டும்
ராஹித்யம்—இல்லாத
பாஹ்யம்—வெளியே, ப்ரஹ்ம—பரமாத்மா
நசம்சயம்—சம்சயமில்லை
சச்சிதானந்தரூபத்வம—சத்து, சித்து, ஆனந்தம் என்ற மூன்றும் சொரூபமாயுள்ளதே
மாயாயிதி—மாயையென
அபிதீயதே—சொல்லப்படுகின்றது.

பொழிப்புரை.

வெளிச்சம் இருட்டு என்பன கிஞ்சிற்றேனு மில்லாத அவ்வெளியே, பரப்பிரம்மமென்றும், எது சச்சிதானந்த ரூபத்துவமாகுமோ அதுமாயை யென்றே சொல்லப்படும் இவ்விஷயத்தில் சந்தேக மெம்மாத்திரமுமில்லை.

(மூலம்.)

ஜாதம் நாஸ்தி ம்ருதம் நாஸ்தி நாஸ்தி ஞானம் சதாசன
ப்ரபஞ்சோ நாஸ்தி சர்வத்ர நாஸ்தி தத்காரணம் சதா.

(உரை.)

ஜாதம் நாஸ்தி—பிறப்பதும் இல்லை
ம்ருதம் நாஸ்தி—இறப்பதும் (இறப்பதும்) இல்லை
சதாசன—ஒருபோதும்

ஞானம் நாஸ்தி—உணர்வுமில்லை
பிரபஞ்சம்—ஜகம்
சர்வத்ர—யாவும்
நாஸ்தி—இல்லை
சதா—எப்பொழுதும்
தத்காரணம்—அப்பிரபஞ்ச காரணமும்
நாஸ்தி—இல்லை.

(பொழிப்புரை.)

சனன மரணாதிக ளென்றாலும் ப்ரபஞ்சத்தின் ஸ்திதிகதிகள் என்றாலும் அதற்கு ஆதாரமாங் காரணமென்றாலும், எப்பொழுதும் இல்லை எனவே சகலமும் மித்தையெனற்பாலது.

(மூலம்.)

புந:புந: ப்ரவக்ஷ்யாமி சாக்ஷிநாஸ்தேதி நிஸ்சிதம்
பாஹ்யம் ப்ரஹ்மேதி நிஸ்சித்ய இதிவேதாந்த டிண்டிம:

(உரை.)

புந:புந:—பின்னும் பின்னும்
ப்ரவக்ஷ்யாமி—சொல்லுகிறேன்
சாக்ஷி—பார்க்கின்றவன்
நாஸ்தி—இல்லை
பாஹ்யம்—வெளியே
ப்ரமம்—பிரமம்.
இதிநிச்சிதம்—இப்படி நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றதே
இதி வேதாந்தடிண்டிம:—இது வேதாந்த பேரிகை முழக்கம்

(பொழிப்புரை.)

இவ்விஷயத்தில் இன்னும் ஊர்ச்சிதமாகச் சொல்லுகிறேன் இதற்கு சாக்ஷியில்லை யென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது மேலும் அவ் வெளியே பிரம்மமென்று நிச்சயிக்கப்பட்டபடியே வேதாந்தபேரிகை முழங்கிற்றென்க.

(மூலம்.)

பஹுதா தர்க வாதேன கிஞ்சலம் கிங்கமிஷ்யதி
அஞ்ஞானம் நரகம்சித்தம் அங்யமார்ககாநுவர்தனம்.

(உரை)

தர்க்கவாதேன—தார்க்கிகர் மூலமாய்
பஹுதா—நானுவிதமான
கிஞ்சலம்—எப்படி வாத தோஷங்களினுல்
கிங்கமிஷ்யதி—என்ன உண்டாகப்போகின்றது
அங்யமார்காநுவர்தனம்—பிறமார்க்கங்களை அநுசரிப்பதனுல்
அஞ்ஞானநரகம்சித்தம்—அஞ்ஞானமெனும் நரகம் சித்திக்கும்

(பொழிப்புரை.)

இப்பரதத்வத்தைக் குறித்து தர்க்க வாதிகள் நானுவிதமாக யுக்திவாதங்கள் செய்துழல்வர் அப்படி வ்யதிரேகித்து வாததோஷங்கள் கற்பிப்பதனுல் அவர்கள் அஞ்ஞானத்தைப் புரட்டிக்கொண்டு விநாசம் பொருந்துதலே யொழிய வேறு எந்த பிரயோசனமும் அவர்களுக்கு உண்டாக நேரிடாதெனற் பாற்று.

(மூலம்.)

ஸ்ரவண மனன நிதித்தியாச சமாதி ப்ராந்தி லக்ஷணம்
ப்ரஹ்மவிஸ்வம் த்வயம் மித்ய இதி நிஸ்சயமேவஹி.

(உரை.)

ஸ்ரவண—சிரவணமும்
மனன—மனனமும்
நிதித்தியாசம்—நிதித்தியாசமும்
சமாதி—சமாதியும் (என்பவைகள்
ப்ராத்திலக்ஷணம்—பிரமையின்லக்ஷணமே
ப்ரஹ்ம—பரப்ரம்மமென்றதும்
விஸ்வம்—ஜகத்தென்பதும்
த்வயம்—இவ்விரண்டும்
மித்யா—மித்தையே (பொய்யே)
இதி—இப்படி யெனவும்
நிஸ்சயமேவஹி—நிச்சயமேயல்லவா.

(பொழிப்புரை.)

சிரவண மனன நித்தியாசன சமாதிகளென்பவைகள் பிரமையின் இலக்ஷணமே யல்லது வேருகாது மேலும் பிரஹ்மம், பிரபஞ்சம், என்பவைகள் த்வம் த்வம் சகிதம் பொய்யேயாகும். இதுவே யல்லவா நிச்சயமென்று நிர்த்தாரணம் செய்யப்பட்டது.

(மூலம்.)

சிஷ்யோநாஸ்தி குருர்நாஸ்தி நாஸ்தி ஞப்தி கதாசன
ஏதத்வாக்ப விபோதோயம் குருவாக்யேன லப்யதே
யஸ்யஸ்ரவண மாத்ரேணவித்யா வித்யாச னஸ்யதி.

(உரை.)

சிஷ்யோநாஸ்தி—சிஷ்யனென்பதும் இல்லை
குருர்நாஸ்தி—குருவென்பதும் இல்லை
கதாசன—எப்பொழுதென்றாலும்

நாஸ்திஞப்தி—ஞானமெனும் விஷயமும் இல்லை
ஏதத்வாக்யவிபோத—இவ்வாக்கியங்களினல் போதிக்கப்பட்டதாகும்
அயம்—இவ்விஷயம்
யஸ்ய—எவருடைய
ஸ்ரவணமாத்ரேண—போதித்தமாத்திரத்தே
வித்யா வித்யாச நஸ்யதி—ஞானமும் அஞ்ஞானமும் தொலையுமோ அத்தகைய
குருவாக்யேன—ஆசார்ய உபதேசத்தால்
லப்யதே—இலபிக்கின்றது.

(பொழிப்புரை.)

சிஷ்யனெனும் விஷயம் ஒன்றாலும் குருவெனும் விஷயமென்றாலும் இப்படி குருசிஷ்ய ரூபமாக ஏற்படுகிற ஞான மெனும் விஷயமென்றாலும் எப்பொழுதும் இல்லை இந் நிச்சயாபிப்பிராயத்தை யாருடைய போதனையை ஏற்றமாத்திரத்திலேயே, ஞான அஞ்ஞானங்களென்கிற த்வம் த்வம் நசிக்குமோ அத்தகைய ஆசார்ய உபதேசத்தால், அடையக்கக்கூடியதென்றபாற்றாம்.

மூலம்.

ப்ரம்மசாரி க்ருஹஸ்தோவா வானப்ரஸ்தோய திஸ்துவி
தேஷாம் நவித்யதே ஜன்ம இதிவேதாந்த டிண்டிம:

(உரை.)

ப்ரம்மசாரி—ப்ரம்மசாரிக்கொன்றாலும்
க்ருஹஸ்தோவா—கிரகத்தனுக்கென்றாலும்
வானப்ரஸ்தே—வானப்பிரத்தனுக்கென்றாலும்
யதிஸ்துவி—சன்யாசிக் கொன்றாலும்

தேஷாம்—இவர்களின்
ஜன்ம—ஜன்மம்
நவித்யதே—உணரப்படாது [கம்
இதிவேதாந்தடிண்டிம—இப்படி வேதாந்த ஜயபேரிகை முழக்

(பொழிப்புரை.)

குரு உபதேசத்தாலே அடையக்கூடிய இவ்விஷயத்தை ப்ரம்மசர்ய, கிருகத்த வானப்பிரத்த, சன்யாசிகளென்பன நான்கு ஆச்சிரமங்களுடன் சேர்ந்த எவராயினும் உணர்வரேல் அத்தகையவருக்கு மறுசனனமே உண்டாகாதென்று வேதாந்தபேரிகையில் முழக்கம்.

(பலஸ்ருதி)

ஏமானவா: படிஷ்யந்தே பாஹ்யரூபா பவந்திதஃ
நிராகாசம் பரம்பாஹ்யம், அசலம் பரிசிஷ்யந்தே
அஸ்மின்னர்த்தே நசந்தேஹா சத்யம் சத்யம் நசம்சய:

(உரை.)

ஏமானவா:—எந்தமனிதர்கள்
படிஷ்யந்தே—அனந்தோபநிஷத்தைப்படிப்பார்களோ
தே—அவர்கள்
பாஹ்யரூபாபவந்திதஃ—அசலர்களேயாகிறார்கள்
நிராகாசம்—பரமாகாசமாவதும்
பரம்—சர்வாதீதமாவதும்
பாஹ்யம்—வெளியானதும் (ஆகிற)
அசலம்—அசலபரிபூரணம்
பரிஷ்யதே—பரிகரிக்கக் தகுந்தது
அஸ்மின்னர்த்தே—இவ்விஷயத்தில்
நசந்தேஹ:—சம்சயமில்லை.

(பொழிப்புரை.)

இவ்வனந்தோப நிஷத்தின் சாரத்தை எவர் சுவாநுபூதியால் கிரகிப்பார்களோ அவர்கள் அவாங்மானச கோசரமான அசல பரிபூரணத்தையடைகின்றார்கள் இவ்வசல பரிபூர்ணமே நிராகாசமும், பரசிவவெளியாயும் பர்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விஷயத்தில் கிஞ்சிற்றேனும் சம்சயமில்லை இது சத்தியம் சத்தியம் மும் மாத்திரமும் சத்தியம்.

சென்னை-600 008.
180437

இப்புத்தகம் வேண்டுபவர் அடியில்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

வெஸ்ட் வார்டு அண்டு கோ.,

வண்ணாரப்பேட்டை, மதராஸ்.

பரிபூர்ணபோத சித்தாந்த சிரோமணி

விலை ரூபா 2—0—0

பூர்வ பாகம், உத்தரபாகம், அதீதபாகம் மூன்று பாகங்களும் ஒரே கட்டடமாய் ஆந்திரத்திலும், தமிழிலும் வடமொழி சுலோகங்களுக்கு வ்யாக்கியானஞ் செய்யப்பட்டு அச்சிலிருக்கின்றது. கூடிய சீக்கிரம் வெளிவரும் முந்துங்கள்!